

Mál nr. 172/2015
M og
vátryggingafélagið V1 v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A
vátryggingafélagið V2 v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.

Árekstur bifreiða við mætingu 12. janúar 2015.

Gögn.

1. Málskot móttakið 4. maí 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V1 dags. 18. maí 2015.
3. Bréf V2 dags. 5. júní 2015.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningarskýrslu kemur fram að árekstur varð með bifreiðum A og B við Dalsmára 1 í Kópavogi, nánar tiltekið var umræddum bifreiðum ekið úr sitthvorri áttinni og voru þær að mætast þegar árekstur varð. Ökumaður bifreiðar A segist í tjónstilkynningu hafa séð bifreið B koma á móti sér og hafa reynt að beygja frá en það hafi ekki dugað til og bifreiðarnar lent saman. Ökumaður bifreiðar B segir hins vegar að bifreið A hafi verið inni á sinni akrein og árekstur hafi orðið þegar ökumaður B negldi niður vegna þessa.

M telur að sök hafi ranglega verið lögð á bifreið A vegna árekstursins og byggir á því að afstaða bifreiðanna hafi verið þannig eftir árekstur að hún hafi verið að fullu inn á sinni akrein og hafi fært bifreið A eins langt til hægri og hægt var. Einnig vísar M til skýrslu umferðarsérfræðings sem hún leggur fram með málskotinu þar sem dregnar eru ályktanir af breidd vegar og bifreiða um atvik máls. M vísar einnig til þess að hún hafi verið búin að stöðva bifreið A þegar árekstur varð og bifreið B hafi verið ekið í hlið bifreiðar A. V1 telur að ökumaður B beri alla sök á árekstrinum með því að aka of hratt m.v. aðstæður en árekstur hafi orðið þegar ökumaður B hemlaði skyndilega. Það bendi til hraðaksturs af hans hálfu og hafi M sem ökumaður bifreiðar A ekið sinni bifreið eins langt til hægri og hún gat. V2 telur hins vegar að árekstur megi rekja til þess að bifreið A hafi verið ekið yfir á öfugan vegarhelming og beri M sem ökumaður hennar því alla sök á árekstrinum.

Álit.

Af gögnum málsins má ráða að snjór hafi verið á akbraut þeirri þar sem ökumenn bifreiða A og B voru að mætast þegar árekstur varð. Ekki liggur fyrir hver afstaða bifreiðanna var á vettvangi þegar árekstur varð þar sem búið var að færa þær úr stað þegar tjónstilkynning var gerð og myndir voru teknar. Af framburði M, sem ökumanns bifreiðar A, í tjónstilkynningu verður ekki ráðið að bifreiðinni hafi verið ekið á öfugum vegarhelmingi heldur að ökumenn greini á um staðsetningu bifreiðanna í aðdraganda áreksturs. Ályktanir sem dregnar eru af mælingum akbrautar og bifreiða eru ekki sönnun um atvik málsins. Af gögnum málsins verður ekki nægilega skýrlega ráðið hvort annarri bifreiðinni hafi verið ekið yfir á öfugan vegarhelming og ósannað er um nákvæma staðsetningu þeirra var þegar árekstur varð. Verður hallinn af slíkum sönnunarskorti ekki lagður á annan ökumann frekar en hinn og skiptist sök því til helminga.

Niðurstaða.

Sök skiptist til helminga milli ökumanna bifreiða A og B.

Reykjavík 30. júní 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.